

**Tey flestu hava
helst roynt støð-
una, sum skúla-
næmingar kring
alt landið eru í, tá
ið summarfrítíðin
nærkast.
Próvtøkan er á
skránni....**

Terji Nielsen

Friggjadagin í farnu viku var YNGD á vitjan í studentaskúlanum í Hoydølum. Har var týðuligt, at næmingarnir gingu við nógvum nervum, tí at próvtøka er á skránni. Tey flestu høvdu allatíðina eina sigarett í muninum, og tey vóru ikki mong, sum megnaðu at sita í frið og náðum. Heldur gingu tey og mólu rastleys og fjálturstungin. Nei, tað er ikki lætt at verða lesandi, tá ið juni mánaði er.

Ein strævin tíð

Vit kenna tað øll. Uttan fyri vind-eygað er av fagraða veðri, men tú noyðist at sita framman fyri lærebókunum og lesa, tí at tú vilt jú so fegin hava eitt gott próvtøkúrsnit. Hetta er stóðan hjá óteljandi ungdomum kring alt Føroya land, nú tá ið summarið nærkast. Tey eru noydd til at sita uppi yvir bókunum og "studera", sum Esmar Eysturoy hevði sagt.

Próvtøkuskipanin

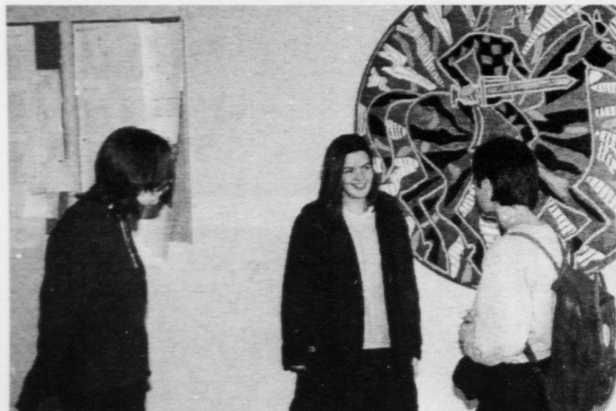
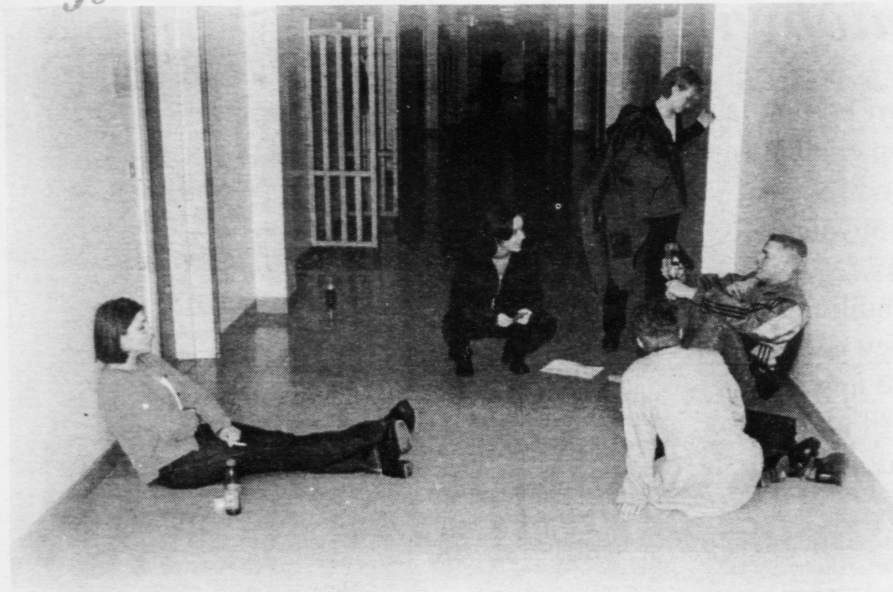
Spurningurin er so, um henda skipan ikki er burturvið. Tað kann ikki verða rætt, at ein næmingur í eitt nú 3.g. skal dømast út frá eini próvtøku, ið kanska bert er ein hálvan tíma til longdar. Um næmingurin til dømis hevur ein ringan dag, so fær hann kanska eitt vánaligt úrsnit, ið als ikki samsvarar við førleikan hjá næminginum. Næmingurin fær ikki gjørt stórt við hetta, tí at hann fær bert eitt

Nú er

tann

stundin...

stundin...

próvtøkuskjal, har eitt tal stendur, sum skal lýsa førleikan hjá næminginum í ávisari lærugrein. Um tú so hevur havt ein ringan dag, tá ið próvtøkan var, ja, tað er bara spell. Um tú ætlar tær at søkja inn á høgri lærustovn, so er sum oftast neyðugt, at tøluni í próvtøkuskjalinum er í tí hægsta endanum, tí at lærustovnnarnir spyrja teg ikki, um tú hevði ein ringan dag.

Nógv eru rættiliga fjálturstungin

Ymiskt er, hvussu fólk hava tað við at ganga til próvtøku. Summi eru púra kæld og hava als ongar nervar. Men tey flestu hava tað alt annað enn gott.

Ikki er tað óvanligt, at ung lesandi

(eina mest konufólk) missa bæði svøvn og matarlyst, tá ið prótøkan stendur fyri durtum. Tey eru ógilega bangin um, at tey ikki skulu fáa nóg góðar karakterir, og at tey kanska koma upp í onkrum, sum tey ikki eru so kring í. Onkur hevur tað enn-tá so mikið ringt, at tey noyðast at fara og vitja náttúruferðir, beint áðrenn tey fara inn til sjálva próvtøkuna. So kann man spyrja seg sjálfan: "Kann man bjóða føroyska ungdominum, at tey skulu igjøgnum slíkar pinslur, áðrenn tey kunnu fáa handað eitt próvtøkuskjal frá onkrum miðnámskúla?"

Kappingarsamfelagið

Tað er eingin ivi um, at samfelagið i dag krevur nóg av sínum ungdomi. Um tú skalt hava møguleika fyri eitt fáa eitt gott starv, so krevur samfelagið nærmast, at tú hevur eitt próvtøkuskjal, har karakterirnir eru høgir. Torført er hjá teimum, sum ikki hava nakað próvtøkuskjal, at fáa arbeiði.

Kappingarsamfelagið i dag er so mikið krevjandi, at um ein handil skal hava eitt nýtt starvsfólk, so lýsa handlarnir mangan við, at teir krevja, at umsøjarar hava minst eina miðnámsútbúgving ella líknandi. Hetta er ein gongd, sum nógv kenna aftur úr Danmark fyri bert fáum árum síðani.

Eisini er fatanin millum manna tann, at ein ungur persónur eigur at fáa sær eina útbúgving. Ikki man tað verða óvanligt hjá einum 20 ára gomlum goymslumanni, at hann verður spurður: "og hvat ætlar tú tær so at lesa til?" Eingin hugsar, at hetta er kanska júst tað rætta starvið til hann, og at hann er glaður fyri sítt starv.